

Goedenavond,

Mijn naam is Ellen van Herpen. Samen met mijn inmiddels volwassen kinderen, woon ik op het

Allereerst wil ik benoemen dat ik op 3 oktober j.l aanwezig ben geweest op de informatieavond. Let wel, ik heb het over een informatieavond. Er is nooit sprake geweest van een participatieavond. Op de informatieavond werden de plannen die er zijn vooral als voldongen feit benoemd. Echter werden er niet of nauwelijks vragen vanuit de bewoners beantwoord. Uiteraard was dit uitermate teleurstellend voor mij en de andere bewoners.

Natuurlijk liepen emoties hoog op. Mensen hebben een bewuste keuze gemaakt juist op die plek te willen wonen. Vanwege het feit dat de huizen aan een fietspad grenzen en vanwege het grasveld.

Ikzelf kan naar aanleiding van deze avond twee positieve punten opnoemen, te weten:

- Iedereen bleef netjes vragen stellen.
- Bewoners zijn tegen het bouwen van huizen op het grasveld. NIET tegen het feit dat er gezinnen uit Oekraïne zouden komen wonen.

In 1997 hebben mijn man en ik ons huis gekocht. Met de vorige bewoners hebben wij het toen gehad over de grote schuur in de achtertuin. Zij legde uit dat het eigenlijk een garage is, maar dat hun aanvraag voor het recht van overpad (over het fietspad naar de garage) was afgewezen vanwege de veiligheid. En terecht!!! Elke dag spelen er jonge kinderen op dit grasveld. Te klein om naar het Cruijff court te mogen of gewoon omdat ze liever met leeftijdsgenootjes spelen.

Ook mijn kinderen hebben uren op dit grasveld doorgebracht. Forten bouwen voor slakken of lieveheersbeestjes, hutten bouwen met doeken en in de zomer spelen in het opblaasbadje wat ik en andere bewoners neergezet hadden.

Alle kinderen waren hier altijd welkom mee te spelen. Dat is nog steeds zo. Dagelijks spelen hier kinderen met elkaar, ongeacht afkomst. Ook kinderen met een handicap van bewoners die hier speciaal zijn komen wonen, spelen mee of genieten al voldoende van kijken naar andere kinderen die spelen. En eerlijk, omwonenden van het grasveld of mensen die voorbijlopen genieten net zo hard van de kinderen die aan het spelen zijn. Zij kunnen onbezorgd hun gang gaan en hoeven geen rekening te houden met auto's die voorbij kunnen komen.

Ook de basisscholen maken regelmatig gebruik van het grasveld. Er wordt gevoetbald in de pauze, gegymd wanneer het mooi weer is of spelletjes uitgezet bij verschillende activiteiten.

Het logeerhuis van ASVZ heeft een keer oude caravans (met hulp van omwonenden) op het grasveld neergezet naar aanleiding van een activiteit die hun bedacht hadden voor diegene die op dat moment in het logeerhuis verbleven.

Nu zijn er plannen huizen te gaan bouwen op het grasveldje en van een stuk fietspad een weg voor auto's van te maken. Waar is het terechte argument van de veiligheid van destijds gebleven!?

Waar kunnen de kinderen uit de wijk nu onbezorgd met elkaar spelen, hutten bouwen, zwembadjes neerzetten en met z'n alle op een kleedje chipjes eten?

Ik hoop dat u het grote belang ziet van het feit dat het grasveld een grasveld moet blijven en het fietspad een fietspad.

Het gaat over de veiligheid van kinderen en het met elkaar spelen, leren en ontwikkelen op een plek die daar uitermate geschikt voor is!

Bedankt voor u aandacht.